

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/100/2015
Identifikačné číslo spisu:	1213223042
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1213223042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Z. P., nar. XX. L. XXXX, bytom B., zastúpeného JUDr. Zoroslav Kollár, advokát, so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava, proti povinnému: INOUT STUDIO, s.r.o., so sídlom Palkovičova 9, 821 08 Bratislava, IČO: 44 420 773, zastúpenému advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, o vymoženie uloženej inej nepeňažnej a nezastupiteľnej povinnosti, v konaní o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2015, č. k. 18CoE/380/2014-148, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinného z a m i e t a .

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 8. januára 2014, č. k. 55Er/3754/2013-35 v znení opravných uznesení tohto súdu zo dňa 2. apríla 2014, č. k. 55Er/3754/2013-86, zo dňa 14. mája 2014, č. k. 55Er/3754/2013-140 a zo dňa 11. augusta 2014, č. k. 55Er/3754/2013-144, vyhovel námietkam povinného v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších noviel (ďalej len „Exekučný poriadok“) s tým odôvodnením, že povinný tým, že diely č. 1 až 5 show „K.“ odstránil z internetovej stránky S., resp. S., splnil mu uloženú povinnosť v rozsahu, v akom mu bola táto uložená v exekučnom titule. A keďže exekučný titul nie je možné aplikovať na všetky vyjadrenia povinného na akejkolvek internetovej stránke, ak to v exekučnom titule nebolo presne určené, nemožno na odstránenie dielov č. 6 až 19 show „K.“ šíreného povinným, vzťahovať povinnosť z vykonávaného exekučného titulu, keďže táto povinnosť sa vzťahuje len na diely č. 1 až 5 predmetnej show. Výslovil tiež, že oprávnený nemôže žiadať, aby súdny exekútor vymáhal viac, ako mu bolo v exekučnom titule priznané a teda ani odstránenie audiovizuálneho diela s názvom: „B.“, ktoré bolo uverejnené na inej internetovej stránke S. nemožno exekvovať na základe predloženého exekučného titulu.

2. Na odvolanie oprávneného, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 28. novembra 2014, č. k. 18CoE/380/2014-148, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že

námietky povinného zamietol.

3. Odvolací súd dospel k záveru, že exekučný súd si osvojil argumentáciu povinného bez toho, aby vo veci zohľadnil obsah prijatého predbežného opatrenia slúžiaceho ako exekučný titul a skutkový stav veci. S týmto postupom exekučného súdu sa odvolací súd nestotožnil vzhľadom na to, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol navrhovateľom (v tomto konaní oprávneným) podaný na Okresný súd Bratislava I dňa 7. februára 2013, teda ešte v čase, kedy neboli zverejnené diely č. 6 až 19 audiovizuálnej interaktívnej show „K.“ a žalobný petit navrhovateľa bol týmto formulovaný len voči v tom čase zverejneným častiam interaktívnej show (teda častiam 1 až 5). Následne, teda po zverejnení šiesteho dielu, návrh oprávnený doplnil dňa 6. marca 2013, avšak tento doplňujúci návrh, okrem iného, zahŕňal zdržanie sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní audiovizuálnej interaktívnej show s názvom „K.“. Podľa odvolacieho súdu, prvoinštančný súd tento návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol dňa 28. marca 2013 a predbežné opatrenie bolo vydané až v odvolacom konaní dňa 24. mája 2013. Z uvedeného je preto podľa krajského súdu zrejmé, že časť exekučného titulu, ktorá ukladá povinnosť zdržať sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní uvedenej audiovizuálnej interaktívnej show sa týka každej ďalšej časti spomínanej interaktívnej show a teda aj častí 6 až 19 a v tomto kontexte treba konštatovať, že zverejnením dielov č. 6 až 19 tejto audiovizuálnej interaktívnej show povinný porušil uloženú mu povinnosť, vyplývajúcu z exekučného titulu a postup oprávneného v tejto časti je legitímny a dôvodný.

4. Zároveň odvolací súd uviedol, že je treba prisvedčiť argumentácii povinného v tom, že exekučný titul povinnosť zdržať sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní spomínanej audiovizuálnej interaktívnej show sa viaže len na prostredie webových stránok povinného pozitívne vypočítaných ako - S. a S., bez možnosti extenzívneho výkladu tohto obmedzenia, čo je zrejším dôsledkom viazanosti súdu žalobným petitom. To na strane druhej podľa odvolacieho súdu neumožňuje oprávnenému dosiahnuť vynútenie povinností uložených povinnému, ak tento zverejňuje zakázané slová a slovné spojenia prostredníctvom inej webovej stránky, ktorej sa predbežné opatrenie netýka, vzhľadom na striktný text exekučného titulu, ani len výkladovo.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Napadnuté rozhodnutie ďalej podľa oprávneného spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení celej veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

6. Dovolateľ zdôraznil, že jednotlivými výrokmi exekučného titulu boli povinnému uložené nasledovné povinnosti:

- a) odstrániť diely č. 1 - 5 audiovizuálneho diela „K.“ z internetových stránok S., S. a S. (ďalej ako „Prvý výrok“),
- b) zdržať sa používania konkrétnych slov a slovných spojení na internetových stránkach podľa písm. a) (ďalej ako „Druhý výrok“).
- c) zdržať sa šírenia konkrétnej animovanej postavičky v audiovizuálnych dielach na internetových stránkach podľa písm. a) (ďalej ako „Tretí výrok“).
- d) odstrániť konkrétne diskusné príspevky návštevníkov internetovej stránky S.,
- e) zdržať sa šírenia ďalších pokračovaní audiovizuálneho diela „K.“ na internetových stránkach podľa písm. a) (ďalej ako „Piaty výrok“).

7. Po rozhodnutiach prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu sa podľa povinného predmet tunajšieho konania mal zúžiť na posúdenie, či povinný porušil povinnosť podľa Tretieho výroku.

8. Povinný má za to, že oprávnený nepreukázal, že by povinný porušil povinnosť uloženú mu exekučným titulom s tým, že ak aj predmetná animovaná postavička účinkovala v dieloch č. 6 - 19, ako tvrdil oprávnený, tak ani tým by povinný neporušil povinnosti uložené mu exekučným titulom, pretože povinnému nebola uložená povinnosť odstrániť z internetovej stránky aj diely č. 6 - 19, zverejnené ešte

pred vydaním exekučného titulu.

9. Preto postup odvolacieho súdu je podľa dovolateľa neprípustný, pretože „z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu“ (I. ÚS122/20122). Povinný zdôraznil, že aj v exekučnom spore sa uplatňuje dispozičný princíp spočívajúci v tom, že je výlučne vecou oprávneného, či podá návrh na vykonanie exekúcie, v akom rozsahu, či tento návrh vezme späť alebo bude v konaní pokračovať a podobne.

10. Dovolateľ má za to, že oprávnený v čl. II. a III. návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 1. júla 2013, riadne a zrozumiteľne vymedzil predmet tunajšieho konania, t. j. čoho (uloženia pokuty povinnému) a za aké porušenie exekučného titulu (za porušenie povinností podľa Druhého a Tretieho výroku) sa domáha. Týmto vymedzením predmetu exekúcie oprávneným bol odvolací súd viazaný. Opačný postup odvolacieho súdu, ktorý rozhodol, že exekúcia prípustná je, ale na základe iného dôvodu, ako uviedol oprávnený (za porušenie povinnosti podľa Piateho výroku), je preto podľa povinného nezákonný, čo v konečnom dôsledku spôsobuje zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

11. Povinný dodal, že dôkazmi č. 6 - 19, ktoré boli prílohou jeho námietok, preukázal, že diely č. 6 - 19 audiovizuálneho diela „K.“ boli zverejnené v období od 1. marca 2013 do 31. mája 2013, t. j. ešte pred vydaním exekučného titulu. Táto skutočnosť ani nebola v tunajšom konaní sporná. Zverejnenie určitého materiálu na internetovej stránke (či už textu, obrázkov, videí) je pritom podľa povinného jednorazový proces. Akonáhle je tento materiál zverejnený, nevyžaduje sa vykonanie žiadneho ďalšieho úkonu osoby, ktorá ho zverejnila, aby bol materiál zverejnený aj naďalej. Práve naopak, ak si osoba, ktorá zverejnila materiál na internetovej stránke neželá, aby bol tento naďalej zverejnený, je potrebné vykonať úkon, a to zadanie požiadavky na internetovej stránke, aby z nej bol materiál odstránený. Preto je povinný toho názoru, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi povinnosťou niečo vykonať, napr. odstrániť audiovizuálne diela z internetovej stránky (Prvý výrok) a povinnosťou zdržať sa šírenia ďalších pokračovaní (Piaty výrok).

12. Preto ak súd, ktorý exekučný titul vydal, uložil povinnému povinnosť „zdržať sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní audiovizuálnej interaktívnej show s názvom K.“, tak povinnému bola Piatym výrokom uložená povinnosť po doručení exekučného titulu nezverejniť ďalšie pokračovanie audiovizuálneho diela „K.“. Povinný má za to, že túto povinnosť splnil a od dňa 4. júna 2013 nezverejnil v poradí 20. diel „K.“. Odvolací súd ale v rozhodol tak, že Piatym výrokom bola povinnému uložená povinnosť odstrániť aj diely č. 6 - 19 z predmetných internetových stránok. Povinný považuje tento právny záver odvolacieho súdu za nesprávny. Pre súd, ktorý exekučný titul vydal, bol podľa povinného rozhodujúci stav v čase vydania exekučného titulu a nie stav, kedy oprávnený podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, resp. tento návrh doplnil (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Ak by totiž mal byť namietaný právny záver odvolacieho súdu správny, tak potom by to podľa povinného znamenalo, že by porušil povinnosti uložené exekučným titulom ešte pred vydaním exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené, aby mohol povinný zamedziť šíreniu dielov zverejnených pred vydaním Exekučného titulu, musel by „niečo vykonať“, a to odstrániť tieto diely z internetových stránok (teda nie „zdržať sa“). Taká povinnosť bola ale povinnému uložená jedine Prvým výrokom a to vo vzťahu k dielom č. 1 - 5. Na základe toho je povinný toho názoru, že nič nebránilo oprávnenému, aby po zverejnení jednotlivých dielov č. 6 - 19 návrh na predbežné opatrenie dopĺňal tak, ako už raz urobil podaním zo dňa 26. februára 2013 v konaní o nariadenie predbežného opatrenia. Jedine týmto postupom mohla byť povinnému uložená povinnosť odstrániť aj diely č. 6 - 19 audiovizuálneho diela „K.“.

13. Povinný ďalej považuje napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné, keďže z neho nie je zjavné, ako sa odvolací súd vysporiadal s argumentáciou povinného podľa bodov 3 - 5 jeho vyjadrenia zo dňa 18. marca 2014 k odvolaniu oprávneného. Prípadne prečo dôvody uvádzané povinným vyhodnotil odvolací súd ako nesprávne. Napadnuté rozhodnutie z toho dôvodu podľa povinného nesplňa kvalitatívne

požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Dovolateľ preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Oprávnený vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že napadnutým uznesením nebola povinnému odňatá možnosť konať pred súdom, keďže je v dostatočnom rozsahu, t. j. náležité odôvodnené a odvolací súd sa riadne a správne vysporiadal s argumentáciou povinného v jeho námietkach, pričom dôsledne dbal na splnení požiadaviek úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia uznesenia. Svedčí o tom aj skutočnosť, že povinný mal možnosť skutkovo, aj právne argumentovať proti uzneseniu, a teda je podľa oprávneného zrejmé, že nijakým spôsobom nedošlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Na napadnuté uznesenie pritom v žiadnom prípade nemožno hľadiť ako na prekvapivé, pričom odvolacie konanie nie je postihnuté žiadnou vadou, teda ani inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a spočíva na správnom právnom posúdení veci.

15. Oprávnený poukázal aj na to, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súds musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 122/2012).

16. Navyše oprávnený zdôraznil, že je irelevantný názor povinného o vzťahu dvoch povinností, a to povinnosti zdržať sa a povinnosti odstrániť, pretože povinný poskytuje mediálnu službu na požiadanie, to značí, že ak záujemca o poskytnutie služby má záujem v reálnom čase o poskytnutie mediálnej služby na požiadanie, navštívi webové sídlo G., kde mu bude prístupná, a teda zverejnená a šírená konkrétna mediálna služba na poskytnutie, ktorej obsahom sú aj inkriminované slová, slovné spojenia, animovaná postava, atď. Nemôže preto obstať argument povinného, že sporné diely boli zverejnené ešte pred vydaním exekučného titulu, keďže je zrejmé, že k ich zverejňovaniu, šíreniu a prístupňovaniu dochádza vždy nanovo, ak akákoľvek tretia osoba požiadala o poskytnutie mediálnej služby. Skutočnosť, že povinný umožnil takéto opakované prístupňovanie, zverejňovanie a šírenie inkriminovaných slov, slovných spojení a animovanej postavy, musí byť jednoznačne na ťarchu povinného. Vzhľad na vek, v ktorom žijeme, je podľa oprávneného zrejmé, že pre nešírenie, nezverejňovanie a nesprístupňovanie nemusí byť vždy nevyhnutné len odstránenie, keďže vieme, že v týchto prípadoch postačí blokovanie spustenia, teda publikovania. Vychádzajúc z uvedeného je opravený toho názoru, že odvolací súd postupoval správne, keď námietky povinného zamietol v celom rozsahu, keďže povinný neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Preto oprávnený navrhol, aby dovolací súd dovolanie povinného zamietol a priznal mu trovy dovolacieho konania.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné zamietnuť.

18. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

19. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

20. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia

návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

21. Odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, čím podľa § 239 O. s. p. je v tejto veci daná prípustnosť dovolania.

22. V prvom rade dovolateľ ako dovolací dôvod namietal, že mu ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

23. Podľa § 237 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od dňa 1. januára 2015, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

24. Dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu (§ 237 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom od dňa 1. januára 2015). Preto z tohto dôvodu dovolanie dovolateľa nebolo podľa § 237 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania dovolania prípustné.

25. Dovolateľ tiež namietal, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

26. Za inú vadu konania sa spravidla považuje najmä porušenie ustanovení o dokazovaní, a to tým, že súd vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy, porušenie ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, nevykonanie dôkazu navrhnutého účastníkom na preukázanie rozhodujúcich skutočností, hoci súd následne dospel k záveru, že účastník neunesol dôkazné bremeno, nesprávne rozloženie dôkazného bremena medzi účastníkov konania, nesplnenie poučovacej povinnosti, zohľadnenie skutočností, ktorá z dokazovania nevyplynula, opomenutie rozhodnej skutočnosti, ktorá vyšla v konaní najavo a logický rozpor v hodnotení dôkazov (nemožno pritom vylúčiť, že v závislosti od konkrétnych okolností môže vyššie uvedený nesprávny procesný postup súdu nadobudnúť intenzitu vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom).

27. O vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) tejto povahy ide tiež vtedy, keď nastane odklon odvolacieho súdu od skutkových záverov súdu prvej inštancie, bez zopakovania dôkazov alebo doplnenia dokazovania. Zo spisu nevyplyva, že v konaní na odvolacom súde došlo k vade uvedenej povahy, keďže odvolací súd vychádzal z rovnakých skutkových a právnych skutočností, avšak rozhodol v neprospech povinného narozdiel od súdu prvej inštancie. Takýto postup odvolacieho súdu nemožno považovať za vadu konania, ktorá by mala za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia.

28. Dovolateľ ako dovolací dôvod uplatnil aj § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

29. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

30. Krajský súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, pretože odvolací súd dospel k právnomu záveru, že neboli splnené podmienky na vyhovie námietkam povinného podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že časť exekučného titulu, ktorá ukladá povinnosť zdržať sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní uvedenej audiovizuálnej interaktívnej show sa týka každej ďalšej časti spomínanej interaktívnej šou.

31. Dovolací súd zdôrazňuje, že predbežným opatrením totiž bolo okrem iného povinnému uložené zdržať sa zverejňovania, sprístupňovania a šírenia konkrétnych slov a slovných spojení na určených internetových stránkach, zdržať sa sprístupňovania a šírenia konkrétnej animovanej postavičky v audiovizuálnych dielach na určených internetových stránkach a zdržať sa šírenia ďalších pokračovaní audiovizuálneho diela „K.“. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd svojim rozhodnutím nepochybil, ak námietkam povinného nevyhovel, nakoľko povinný porušil zdržovaciu povinnosť určenú exekučným titulom, a to tým, že naďalej bolo možné vyhľadať vytknuté výrazy (prípadne „postavičku“) na určených webových stránkach, pričom predmetná audiovizuálna show bola naďalej šírená a sprístupňovaná, hoci už nebola ďalej vydávaná. Týmto odvolací súd nešiel nad návrh oprávneného, čím boli námietky povinného skutočne nedôvodné. Rovnako ako odvolací súd, aj dovolací súd zároveň dodáva, že exekučný titul povinnosť zdržať sa vydávania, zverejňovania, sprístupňovania a šírenia ďalších pokračovaní predmetnej audiovizuálnej interaktívnej show sa viaže len na prostredie webových stránok povinného pozitívne vypočítaných ako - S., S., S. a S.. Je pritom zrejmé, že predmetná audiovizuálna show už nebola povinným ďalej vydávaná, no naďalej bola šírená a sprístupňovaná pri poskytovaní mediálnej služby, čím došlo k porušeniu nariadeného predbežného opatrenia.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že posúdenie veci odvolacím súdom je vecne správne.

33. Z uvedeného vyplýva, že dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nie sú dané a keďže nebolo zistené, že by konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného zamietol, pretože nie je dôvodné (§ 448 C. s. p.).

34. V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. 35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.